

Minä ja Kesäläinen

”Jumankeikka Kesäläinen, etkö sä tajua, että talven ensi lumi on satanut ja sinä lähdet ulos pistäen minut, kesäkengän jalkaasi”. No, Kesäläinen jatkaa matkaansa varpaillaan kävellen ja varovasti harppoen. Hän sovittaa aina jalkaansa syvään lumeen yrittäen tällä tavalla estää sukkiaan kastumasta, tosin minusta piittaamatta. Minä puolestani huudan kauhusta kylmän puuterilumen tunkeutuessa kaulukseni kautta suoraan sisääni. Lämpöisen patterin vieressä vietetyn yön jälkeen tämä tulee shokkina. Yritän pitää itseni jäykkänä ja estää Kesäläisen etenemistä, mutta mikään ei auta. Parinkymmenen askeleen jälkeen kaulukseni on niin täynnä lunta, kuin vain jalan ja sisänahkani väliin mahtuu.

Autotalliin saapumisen jälkeen Kesäläinen potkii nenääni kivijalkaan ja ravistellakseen lumet minusta, avaa autonsa oven, astuu sisään ja peruttaa ulos tallista. Hän aukaisee oven uudelleen ja lumipesu jatkuu, kun Kesäläinen harppoo lumessa sulkemaan tallin oven ja tämän jälkeen takaisin autoon. Ennen auton oven sulkemista minut potkastaan muutaman kerran kaksoisveljeni kylkeen ja osa lumista karisee auton ulkopuolelle. Kesäläinen manaa ääneen lunta, talven tuloa ja muutenkin ankeaa aamua, mutta niin vain lähdetään ajamaan kohti hänen työpaikkaansa.

Tuskailen pohjaani tarttunutta kylmää lumikerrosta ja sisääni sulavaa lunta, mutta sitten alkaa tapahtua. Olen juuri saanut itseni tasapainoon shokin jäljiltä, kun Kesäläinen parkaisee ratin takana kovaan ääneen, heittää jalkansa jarrulle, kaasulle, jarrulle. Liukas lumi pohjassani estää minua tarttumasta polkimien pintaan. Huudan ääneen, tarraudun kaikkiin voimin polkimiin, mutta en pysty pitämään otettani ja lipsun pois polkimelta. Lennän edes takaisin polkimelta toiselle, törmään välillä polkimien kylkeen ja nahkani naarmuuntuu entisestään. Hetken päästä kuuluu tössähdys ja Kesäläinen parkaisee katkerasti penkillään: ”No tämä tästä vielä puuttui, nyt olaan syvällä ojassa ja peltiä rytyssä”. Ovi aukeaa ja taas mennään lumeen. Kaksoisveljeni toisessa jalassa ehtii pikaisesti kysyä vointiani, kun uppoamme syvälle kylmään pimeään lumeen. Olet hokenut koko kesän, että: ”Pitäähän Kesäläisellä kesäkengät olla”. No ne sinulla on, taaskin jalassa, mutta nyt on jo talvi.